

La budeïtat és el benefici de l'amor compassiu¹

El Sutra del lotus identifica el bodhisattva Mai menysprear com a Shakyamuni en una existència anterior, quan seguia el camí del bodhisattva. A través de la seva pràctica de shakubuku, que consistia a inclinar-se davant de cada persona en senyal de reverència, el bodhisattva Mai menysprear va portar tota mena de gent al camí de la budeïtat, fins i tot a aquells que responien amb antipatia i violència. A causa del benefici que aquesta pràctica li va permetre acumular va prendre consciència de la Llei mística i va manifestar la budeïtat.

El capítol Mai Menysprear és l'únic lloc de l'ensenyament del Sutra del lotus en què el Buda Shakyamuni, després d'aclarir que havia aconseguit realment la il·luminació en el seu passat remot, descriu la seva pròpia pràctica en una existència anterior. En vista d'això, podem concloure que la veritable causa per la qual Shakyamuni va obtenir la budeïtat en el remot passat va ser la pràctica que va portar a terme amb la identitat del bodhisattva Mai menysprear.

Respecte a la reverència que aquest bodhisattva feia davant de cada per-

sona, en el Registre dels ensenyaments transmesos oralment, el Daishonin comenta una declaració que apareix en el capítol Durada de la vida del Sutra del lotus: Originàriament, jo vaig practicar el camí del bodhisattva.

La paraula jo aquí es refereix al Buda en el moment de la veritable causa [és a dir, quan Shakyamuni va dur a terme diverses pràctiques de bodhisattva en existències passades per obtenir la seva il·luminació original]. La frase originàriament vaig practicar el camí del bodhisattva es refereix al bodhisattva Mai menysprear i indica on el Buda va realitzar la pràctica de venerar els altres.²

En el remot passat, Shakyamuni va prendre consciència de la Llei mística eterna, inherent a la vida de tots els éssers, la va practicar i va aconseguir la il·luminació. I perquè va comprendre la veritat que la vida de tots és una valuosa entitat de la Llei mística, va poder elevar el seu estat de vida fins a la seva expressió suprema: la budeïtat.

Abans d'arribar a la il·luminació i després d'aconseguir-la, el Buda constantment desitjava amb ànsia la il·luminació de tothom, perquè aquest és el desig primordial i etern que existeix en el més profund de la vida de tots els éssers. Podem inferir que aquest esperit del Buda i la determinació del bodhisattva Mai menysprear van ser idèntics.

A partir d'aquí, entenem que la pràctica del bodhisattva Mai menysprear, és a dir, la pràctica del shakubuku, és el camí directe perquè tant nosaltres com els altres manifestem l'estat de buda, la noble pràctica que ens permet adquirir una felicitat autèntica i duradora i fer que els altres també l'experimentin.

El fonament de tot està en el fet que cadascú sigui inseparable de l'esperit del buda, que és el cor del Sutra del lotus. Quan això succeeix, arrencarem la nostra vida amb la Llei mística i, per tant, no hi ha adversitat que no puguem revertir. El cor del buda és el desig infinitament benèvol i el jurament de guiar totes les persones cap a la il·luminació. Simultàniament a la nostra

¹ Basat en l'obra de Daisaku Ikeda, El Mundo de Los Escritos de Nichiren Daishonin, Volum 2, cap.18 La práctica de respetar a los demás.

² Goshō Zenshu, Pag 768.

tar al llarg de la seva existència, però quan considerem els patiments d'altres persones com si fossin els nostres propis problemes, quan preguem i lluitem al costat de l'un i de l'altre i els acompanyem en les seves victòries, la riquesa de la nostra vida s'expandeix sense límit i es multiplica per tres, per deu, per mil...

Un pot acumular tresors del cor i establir un estat de felicitat interior que res no pugui destruir, només en la mesura que s'identifiqui amb els patiments i els problemes dels altres i que treballi per la seva felicitat.

El fet de fer que algú escolti l'ensenyament de Nichiren Daishonin i el fet de fer que algú vulgui tenir-hi fe, impliquen accions de profunda noblesa, que relacionen les persones amb la Llei mística, ja que crea la condició necessària perquè aquestes persones manifestin la il·luminació. En cada cas, el benefici que obtenim és il·limitat, perquè actuem com a emissaris del Buda.

La conducta del Buda d'alleujar profundament les persones del patiment, sense abandonar-ne mai cap, existeix en la pràctica d'amor compassiu, per fer que la gent prengui consciència de la Llei mística. La Soka Gakkai du a terme l'esperit i la conducta del Buda. Tots els que formen part d'aquest desafiament, a través de les seves pròpies accions per donar a conèixer la Llei mística d'acord amb la voluntat del Buda, estan creant en les seves vides beneficis i bona fortuna tan immensos com l'univers.

gran lluita per interioritzar i fer realitat aquest jurament podem conrear i enfortir la nostra vida.

Mitjançant la lluita per guiar els altres cap a la veritable felicitat i cap a la plenitud, nosaltres mateixos purifiquem la nostra pròpia vida. Això és possible perquè la nostra pràctica d'amor compassiu –expressada en la paraula shakubuku– té el poder de travessar la ignorància o la foscor fonamental que hi ha en la nostra vida i en la vida dels altres. Només un diamant pot polir un altre diamant. De la mateixa manera, només els éssers humans podem ajudar altres éssers humans a desenvolupar el seu potencial.

Al Registre dels ensenyaments transmesos oralment, el Daishonin diu:

Ku [de kudoku, benefici] significa extingir el mal, i doku significa fer sorgir el bé.³

Només quan lluitem intrèpidament per vèncer el mal i la negativitat en nosaltres mateixos i en els altres irromp el poder del bé inherent a la Llei mística. Sense un esforç valerós no apareix cap benefici significatiu. Per construir una vida realment gran és important dur a terme la pràctica del shakubuku.

La vida sembla llarga, però en realitat és molt breu. Hi ha un límit en allò en què cadascú pot arribar a experimen-